

for kun ret ofte gaa hen og se paa den i dobbelt Forstand talende og meget sigende Skikkelse, som staar der.

Jeg vil ogsaa gerne i Forbigaaende gøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Chr. Reventlow) i Anledning af alt det Støv, han hvirvlede omkring med forleden, da han omtalte Spørgsmaalet om Ministrenes Uniformer. Jeg vil sige, at saa vidt jeg kan se, er det ikke først og fremmest de regeringsvenlige Blade eller de regeringsvenlige Medlemmer her i Salen, der have draget dette Spørgsmaal frem, men meget mere Oppositionens Blade, Oppositionspartierne. Men da det ærede Medlem omtalte dette Spørgsmaal, spurgte han først efter Motiverne til, at Regeringen havde foretaget denne Handling. Jeg tænkte da i mit stille Sind: Var det ikke meget mere naturligt at spørge efter Motiverne til, at de skulde have anskaffet sig Uniformer? Saaledes vilde jeg i alt Fald have stillet Spørgsmaalet. Og det ærede Medlem besvarede det selv, idet han nævnte, hvilke Motiver han kunde tænke sig, og hvilke Motiver han vilde stille bag ved en saadan Handling. Det viste sig da at være æstetiske Krav, Krav om noget mere stilfuldt, noget, der i højere Grad, ved Hjælp af Farver — han nævnedes udtrykkeligt dette — tilfredsstillende Skønhedssansen. Jeg vil tilstaa, at min æstetiske Sans, min Sans for det stilige, gaar i stik modsat Retning. Jeg har aldrig kunnet finde noget tilfredsstillende og opløftende for min Skønhedssans ved at se det Gruppebillede med de mange Farver, som ved hver Rigsdagsaaabning stilles frem her, og jeg synes ogsaa, at naar vi tage en Mand som f. Eks. det ærede Medlem fra Assens (Berntsen), ser han i Virkeligheden mere stilfuld og mere tiltalende ud i sin borgerlige Dragt end i Uniform. Og jeg har ogsaa det Indtryk, at han selv befinder sig bedre i sin borgerlige Dragt end i denne Stads, og han er dog en af dem, mener jeg — uden Forklejnelse af de andre —, der bedst kunde bære Uniformen. Naar Spørgsmaalet imidlertid gøres til en Smagssag, mener jeg, det ikke er et politisk Spørgsmaal længere, og om Smagen kan man som bekendt ikke disputere. Imidlertid er der et Ordsprog, der hedder „Klæder skabe Folk“, og for dem, der lægge noget ind i det, kan der maaske være en lille Smule Grund til at beklage sig over, at man nu for Fremtiden forhaabentlig ikke mere skal se disse skønne Dragter.

Det færede Medlem nævnedes i Sammenhæng med dette ogsaa Spørgsmaalet om Præsternes Embedsdragt, og da jeg nu er ved at røre ved disse Ting, vil jeg sige, at det for mig var uhyre tiltalende, om det blev stillet fuldstændig frit for Præsterne, om de vilde benytte den eller ikke. Jeg regner ikke hele dette Spørgsmaal for at være saa lille, som mange anse det for at være, og naar det i Virkeligheden er blevet hilst med Glæde ude omkring i Befolkningen, er det, fordi denne saa godt forstaaer, at dette Spørgsmaal hænger sammen med meget mere.

Jeg vil gerne have Lov til at takke Konseilspræsidenten for hans klare og uforbeholdne Udtalelser om hans Stilling til de kongevalgtes Mandater. Det var, synes jeg, et Svar, som ikke var til at tage fejl af, netop som jeg ogsaa havde ventet fra den Side, og jeg kunde næsten fristes til at takke det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen), fordi han har givet Konseilspræsidenten Lejlighed til at komme frem med denne uforbeholdne Udtalelse. Jeg ved godt, at der er Medlemmer her, som mene, at det ikke er klogt at sige sin Mening saa lige ud, men jeg mener, at naar man bliver spurgt, er det altid mest tiltalende, naar man kan svare lige ud paa Spørgsmaalet. Der kan være andre politiske Førere —, og det har der ogsaa vist sig at være —, der neppe vilde have svaret saa uforbeholdent paa et saadant Spørgsmaal, idet de ikke have ment, at det var taktisk eller politisk klogt.

Jeg vil ogsaa takke den højtærede Finansminister for hans udførlige og oplysende Fremstilling af vor finansielle Status. Den var ikke opmuntrende, men den bidrager til at skaffe Klarhed paa dette vigtige Punkt, og det er af Betydning og en Betingelse for, at vi kunne raade Bod paa de noget betænkelige Forhold, vi leve under.

Naar det flere Gange er blevet udtalt fra Regeringens Side, at nye Skatter ønskes man ikke at paalægge Befolkningen for at komme ud over de finansielle Vanskeligheder, har jeg forstaaet det saaledes, at man ikke ønsker at føje nye Skatter til de nuværende. At Regeringen derimod vil stille efter at forberede et nyt Skattegrundlag og, naar det er fundet og undersøgt, begynde at lægge Skatterne over paa det, var jeg overbevist om, og det fik jeg ogsaa bekræftet af den højtærede Indenrigsministers Tale forleden. Naar der til forskellige Tider, ogsaa under denne De-